

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ वंदकेदंडकारण्ये ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ शुश्रूषाया इति अर्तुशुश्रूषया सार्वद्वयमभिर्दर्शिता ॥ ३१ ॥ साचब्राह्म
 कुर्वती पतिशुश्रूषां सस्माराथशुभेक्षणा ॥ व्रीडिता सा भवत्साध्वी तदा भरतसत्तम ॥ भिक्षामादाय विप्राय निर्जगाम यशस्विनी ॥ १७ ॥ ब्राह्मण उवाच कि
 मिदं भवति त्वं मां तिष्ठेत्युक्त्वा वरांगने ॥ उपरोधं कृतवती न विसर्जितवत्यसि ॥ १८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ब्राह्मणं क्रोधसंतमं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ दृष्ट्वा साध्वी
 मनुष्येन्द्रसां त्वपूर्वं वचो ब्रवीत् ॥ १९ ॥ रुयुवाच क्षंतुमर्हसि मे विद्वन्भर्ता मे दैवतं महत् ॥ सचापि क्षुधितः श्रांतः प्राप्तः शुश्रूषितो मया ॥ २० ॥ ब्राह्मण उ
 वाच ब्राह्मणानगरीयांसोगरीयांस्ते पतिः कृतः ॥ गृहस्थधर्मवर्तती ब्राह्मणानवमन्यसे ॥ २१ ॥ इन्द्रोऽप्येषां प्रणमते किंपुनर्मानवो भुवि ॥ अवलिप्तेन जानीषे
 वृद्धानां न श्रुतं त्वया ॥ २२ ॥ ब्राह्मणास्त्यग्निसदृशा दहेयुः पृथिवीमपि ॥ रुयुवाच नाहं बलाका विप्रर्षेत्यजक्रोधं तपोधन ॥ २३ ॥ अनया क्रुद्धया दृष्ट्या क्रुद्धः
 किं मां करिष्यसि ॥ नावजानाम्यहं विप्रान् देवैस्तुल्यान्मनस्विनः ॥ २४ ॥ अपराधमिमं विप्रक्षंतुमर्हसि मे न घ ॥ जानामितेजो विप्राणां महाभाग्यं च धीमतां ॥
 ॥ २५ ॥ अपेयः सागरः क्रोधात्कृतो हिलवणोदकः ॥ तथैव दीप्ततपसां मुनीनां भावितात्मनां ॥ २६ ॥ येषां क्रोधाग्निरद्यापि दंडकेनोपशाम्यति ॥ ब्राह्मणानां परि
 भवाद्वातापिः सुदुरात्मवान् ॥ २७ ॥ अगस्त्यमृषिमासाद्य जीर्णः क्रूरो महासुरः ॥ बहुप्रभावाः श्रूयंते ब्राह्मणानां महात्मनां ॥ २८ ॥ क्रोधः सुविपुलो ब्रह्मन् प्रसाद
 श्रमहात्मनां ॥ अस्मिंस्त्वतिक्रमे ब्रह्मन् क्षंतुमर्हसि मे न घ ॥ २९ ॥ पतिशुश्रूषया धर्मो यः समरोचते द्विज ॥ दैवतेष्वपि सर्वेषु भर्ता मे दैवतं परं ॥ ३० ॥ अविशेषेण
 तस्याहं कुर्याधर्मं द्विजोत्तम ॥ शुश्रूषायाः फलं पश्यत्यु ब्राह्मणयादृशं ॥ ३१ ॥ बलाका हित्व यादग्धारोपात्तद्विदितं मया ॥ क्रोधः शत्रुः शरीरस्थो मनुष्याणां द्विजो
 त्तम ॥ ३२ ॥ यः क्रोधमोहौ त्यजति तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ यो वदेदिह सत्यानि गुरुसंतोषयेत च ॥ ३३ ॥ हिंसितश्च न हिंसेत तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ जितेन्द्रियो धर्मप
 रः स्वाध्यायनिरतः शुचिः ॥ ३४ ॥ कामक्रोधौ वशौ यस्य तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ यस्य चात्मसमो लोको धर्मज्ञस्य मनस्विनः ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मेषु चरतस्तं देवा ब्राह्म
 णं विदुः ॥ यो ध्यापयेदधीयीत यजेद्वा याजयीत वा ॥ ३६ ॥ दद्याद्वापि यथाशक्तितं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ ब्रह्मचारी वदान्यो योऽप्यधोयाद्विजपुंगवः ॥ ३७ ॥

णानां ब्रह्मविदामेवास्तीति तल्लक्षणान्याह क्रोध इति ॥ ३२ ॥ अब्रह्मलक्षणकथनं निष्प्रयो जनमितियान्येव विद्वल्लक्षणानि तानि विद्यासाधनानीति न्यायेन ब्राह्मण्यकामस्य क्रोधादित्यागो गुर्वाराधनादिचकर्तव्य
 स्वेन विधीयते य इति सत्यवाक्यगुरुभक्तः क्षमावांश्च भवेदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥